

הזמן פועל לטובתנו!

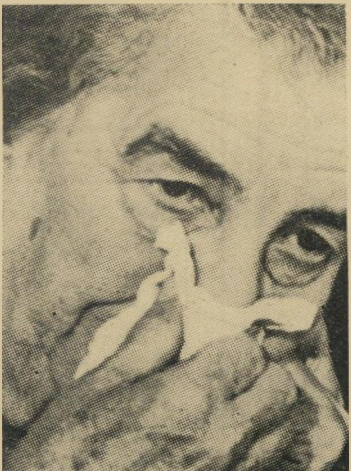
(מתוך גליון "Zoo הארץ"
של ערב יום כיפור)

סימונים להקשחה בעמדת ארה"ב

כי הנשיא האמריקאי חשף בחיכוכו לאחר הפגישה, רק שש שיניים (ארבע חותכות, אחת בינה ואחד גיב) ואילו לאחר פגישתו אמש עם שליחו של שה"ח המצרי, נחשפו גם שלוש טוחנות ו-1 סתימה.

אסור להתעלם כמובן מכך שהגב' מאיר כיחכחה בגרונה כיחכות בעוצמה גבוהה מן המקובל (6 דרגות בסולם-יעקב), דבר המעלה הירהורים נוגים לגבי גורל ההסגר על מיצרי באב אל-מנדב. לעומת זאת חיטט מר ניקסון באפו, בשמאלית המפורסמת שלו — אלא שאין בכך כדי להוכיח כי המסדרון לארמיה ה-3 כבר מובטח.

מבחינת ישראל, המצב עדיין מעורר פל משהו. אם אמנם תגיע חליפתו האהובה של הנשיא מן הכביסה, לא יאוחר מהערב — יוקל הלחץ על ישראל. כלומר: הסיכויים פתוחים עדיין, ואין להתפש לייאוש. כאן וושינגטון.

באוזן ודגדוג מתחת לבית-השחי (ב-סגנון „גיחיי-גיחיי“).
יתר-על-כן, עובדה שלא נעלמה מ-עיניהם של מרבית המשקיפים היא

מאת צמד-פרשנינו המדיניים
(באמצעות טנדר)

בדקות אלה הסתיימה פגישתם של הגב' מאיר והנשיא ניקסון. למרות שלא נמסרו כל פרטים עליה, מצביעים משקיפים על כמה וכמה עובדות ה-מעידות על מה שהתחולל בין השניים.

ראשית, שיחתם נמשכה "4:20.38" שעות, לעומת שיחתו של מר ניקסון עם הנציג המצרי ("4:12.14,06"). למרות ששיאה של הגב' מאיר לא יוכר, עקב הרוח שנשבה בגובה, הרי אפשר בהחלט להצביע על השיפור הניכר בעמדת ישראל.

ה„ניו-יורק טיימס" מביע דיעה פסימית במקצת בטענו כי הנשיא טפח על שכמה של ראש-ממשלתו טפיחה קלה בלבד, פלוס שתי צביטות בלחייה (ב-סגנון „זיסקאייט") בעוד שאת מר פה-מי כיבד בשתי טפיחות כתף, סנוקרת

מה דעתך

דוקטור?

ביקור מאלף

לא הרי הקריאה כהרי הראייה. זאת למדנו עתה שוב בביקור שערכנו השבוע בשטחים המוחזקים ע"י צה"ל בגדה המצרית של תעלת סואץ. כי מהקריאה בעתונים לא הוחזרו לנו דיו באיזה שטחים רחביידיים מדובר כאן למעשה. לפי מושגינו הישראליים, ניתן היה לאכלס את השטחים הללו, שכמעט ריקים מ-אדם, במיליונים אנשים נוספים, ועוד ישאר בהם מקום ל„התנחלויות". הפלי-טים מעזה היו יכולים פשוט להיבלע ב"תוכם. וקשה להבין מדוע הורגת ונהרגת מצרים על תוספת של קצת חול נוסף מסויני... זהו טירוף דעת יותר מאשר פוליטיקה רגילה.

צ'רלס פולטיקה

(מתוך ידיעות אחרונות, 1.10.73)

בואו

גימטריא

מאחר ועורך מדור הגימטריא שלנו, נמצא בחזית (17219) — שמחנו מאוד למצוא בידיעות אחרונות גימטריא של ממש (165489).

אז זה הולך ככה:

הנצחון — בגימטריא

מלחמת (518) יום (56) כפור (306) = 880.

כל הנצחון (259) לישראלים (621) = 880.

ע. אריאלי, בת-ים

(ידיעות אחרונות, 30.10.73)

שקט שיהיה

להתפטר!
— אפילו בצחוק אני לא רוצה לשמוע דבר כזה.
— שיתפטר מייד!
— יד לפה. האוייב מאזין במצודת-זאב.
— אם הוא לא מתפטר, אני מתפטר!
— פטר!
— זה רעיון.
— או אני או הוא!
— הוא.
— אז אני מתפטר!
— טוב.
— התפטרתי.
— יופי.
— אבל תסבירי לי, למה דוקא אני?
— ילד. הלא מישהו מוכרח לתת את הדין.

— היה מחדל נורא!
— ששששש
— הוא נושא באחריות לבזיון ה-מחריד!
— שקט שיהיה. לא כולם מוכרחים לשמוע!
— בגללו מתו בני יקרים!
— אני מתפלאת עליך. בשעות קשות שכאלה לפלג את התנועה!
— שיתן את הדין!
— אני דורשת ממך לשתוק מייד ולא לסייע לאוייבינו!
— הוא העלים מידע! הוא זילול ב-ידיעות! הוא טעה בהערכות!
— תפסיק מייד, כן? זה לא המקום ולא הזמן.
— אחרי בזיונות שכאלה הוא חייב

למען בנינו

אין זה עדיין הזמן והמקום, לכן לא נשאל עתה את השאלות!

- לא נשאל מי עשה את הבזיון
- לא נשאל מי אחראי לקטסטרופה
- לא נשאל מי חתם על הפסקת-האש ומנע עלילות-גבורה מגיבורינו.

לא זו העת למלחמת יהודים. את השאלות הללו נשאל ביום הבחירות.

זכור את הנופלים!

הצבע למעננו — למען מלחמות מוצלחות יותר בעתיד!

מפלגה אחראית.

לשירי המצור

השיר האקטואלי שלפניכם נכתב לרגל יובל שש-השנים-ומשהו לפתיחת מיצרי-טיראן ותחילת עידן חדש בחופש-השייט הישראלי.
השיר הושר לראשונה בפי זמרת תשע-עשרה המלחמות, וזכה להצלחה מסחררת.

באב אל-מנדב

פה אני עומד, ניצב ליד המים
ים צלול כחול, צוקים ואלמוגים.
כאן הובלנו יחד
נפט, אשלג, פוספאטים
כל עוד שארם לנו —
איננו מודאגים!

פזמון: באב אל-מנדב

לנצח זכור-נא ספינותינו
שיירות עברו בדרך אל
אופיר.

בצידי הדרך תימנים
אלפיים,

שלט „אין כניסה"
מבריק כמו ראי.

באב אל-מנדב
לנצח זכור נא ספינותינו
באב אל-מנדב
בדרך אל אופיר.